teda pahendada ega ärritada. Saadud ta ärritud, jüs teinud ta kurjaks: pannud maja põlema, purmanud perenehe kvonad ära, ehk pahkanud perenehe vara ära a vidanud. Wõõras teeft varjatud kangeste pihkendajaks, kellega ülepäälse jelle pole teda näidatud. Sellepärast ei tahtünd keegi wõõras ega külaline tua peale minna. Ahnultama pere inimesed hoiavad tagavara ümber käes.

Sagedaste olnud ka, et mõnel perenehel pahatuli hunda olnud, nes teine teiseft katuse ungaast välja käinud, rahet ka üks teise järele üheft ungaast sisse ja välja. Wõõra sagedaste kus paks püüe hänga olnud, tulnud nende rahet tõkki ette.

Olgu mõned juttud pühakümnede kohta, mis ma olen ümber nimetanud, siles tähendud:

1. Tuli hänna tegemine.

Üks mees tahtnud endale ka tuli hunda teha. Ta olnud juba animu aega jõnu õppinud ja ennast selle jaoks valmistanud. Wõtnud jüs õhtu pääva õhtul kolm tule turski ja kroppinud kandlaje ja jammunud metsa tühja heina künnile. Seal meisterdanud ta jõnade abil keha korku. Sõrgmise korral jaadnud ta kohal juba taha. Kolmandamal korral wõtnud ta karbitsega kaks hõõgavat tule fükt kaaja ja pistnud nad rolentsima eluka pähe. Korraga käinud elukas kuhuteaks: jüsed mullunud hirmjaste veerlevatens filmadeks. Mees olnudega veidi arg peks, hakkanud kartma. Hakkanud jüski hirmge sisse lugema: lugemu

natuxene — elukas jätkendanud nagu põrgu lõke künni nurkas. Ei mees julgenud lugemiseft lõpeda ega elukale teisi hirmge sisse ajada. Seda taktinud hirmu pärast pöörelt välja karata. „Ei mina wõll seda valmis julge teha ega nüi wõa," mõtelnud mees: „See murrab mu eneseka ära. Aga kus ma ta nüüd panen pealt hirmgega? Ehk põleb teine ära."

Ja mees pannud künnipõlema ning põletanud pealt hirmega tuli hänna ka ühes ära.

---

2. Kuidas mees widajaft lahti jäi.

Üks mees olla widajaft juba ära tüdinenud ja tahtnud temaft lahti saada. Seda wägise ära ajada ja teenistuseft lahti lasta polexs hea olnud, jüs olexs ta paha sünnitanud. Mees mõtelnud seda nareliseega kuidagi: ta õnnelnud pure koti, jätnud ega põhja lahti, ja pannud seda katuse unga sippuma. Alnud kärkima widajat seda katti saka tõis kanda. Tüllwidanud tulihänd, mitu wõd widanud; iga selle tõie järeke waatanud koti sisse, aga saha kotis ei tõuse, ega tõuge. Wiimaxes wihastanud te, ja hõki päraft et kotti pole tõis suutnud kanda, läinud ise ära.

---

3. Pipp ja äkk.

Ühel peremehel olnud kaks widajat, neb õpste saha ja wiljä rehjanud ja päewal tua peal kaera mäud magamud. Ühel lõunal jäänud